

Uvědomte si své vrozené božství, abyste dosáhli míru

→ *Promluva Satja Sái Báby z 23. listopadu 2005* ←

*Bez pravdy, správného jednání, lásky a míru
je hodnota veškerého vašeho vzdělání nulová.
Bez pravdy, správného jednání, lásky a míru
je svatost veškerých vašich dobročinných skutků nulová.
Bez pravdy, správného jednání, lásky a míru
je prospěšnost zastávané mocenské pozice nulová.
Bez pravdy, správného jednání, lásky a míru
je výsledek veškerých vašich dobrých činů nulový.*

(báseň v telugu)

Vtělení lásky!

Lidské zrození je určeno k dosažení míru a ne k zastávání mocenských pozic. Někdo může mít veškeré bohatství, všechno možné pohodlí, ale bez míru nemá takový život žádný smysl. Na světě je mnoho takových, kteří jsou dobře situovaní, vysoce vzdělaní a mají významná postavení. Jaký má z nich ale společnost prospěch? Nemají čas či sklon stírat slzy trpícímu lidstvu.

Jak můžeme pomoci nešťastným a ponížným? To by se mělo lidí u moci dotýkat. Zdá se, že takto však nikdo nepřemýšlí. Ve jménu práce pro společnost se lidé ve skutečnosti zabývají prací pro svoji slávu (ang. *social work* a *show-work*)! Odhánějí žebráky, kteří přicházejí k jejich prahu s prosbou o almužnu. Člověk by se měl zabývat dobročinností, aby prožíval mír.

Měli byste nejdříve porozumět významu slova *mánava* (lidská bytost). Jaký je životní cíl lidské bytosti? Je to usilování o naplnění svých přání? Je to cesta životem ve světském smyslu? Má to být užívání si smyslových radostí? Lidský život je směsí radosti a trápení. Není možné prožívat jedno bez druhého.

Jak můžete očekávat, že dosáhnete radosti a míru, když nejste připraveni pomoci svému bližnímu? Vzlety a pády života musí prožívat každý, ale ty jsou jako pomíjivé mraky. Obtíže jsou součástí života. Nikdo jim nemůže uniknout. Proto by měl člověk přijímat radost i utrpení s vyrovnaností. V bolesti je radost a naopak. Člověk by neměl být povznesen radostí, ani sklíčen bolestí. Abychom se v životě vyvíjeli, musíme rozvíjet ducha vyrovnanosti. Rovnost (*samatva*) je zcela nezbytná pro vývoj společnosti (*samádže*).

Sukhaduhkhé samékrtvá lábhálábhau džajádžajau (člověk by měl udržovat rovnováhu mezi radostí a trápením, ziskem a ztrátou, vítězstvím a porážkou). Přes veškeré pohodlí a radosti, však člověk nedokáže nést ani malou nesnáz. Je rozrušen a zarmoucen nejmenší potíží. Jestliže se zeptáte dobře situované osoby, zda je šťastná, jaká bude odpověď? Odpoví: „Pane, nemám nedostatek peněz. Mým dětem se daří dobře. Můj domov je vybaven veškerým pohodlím a vymoženostmi. Mám všechno v životě s výjimkou míru myslí.“

Jak může člověk dosáhnout míru myslí? To je možné jen tehdy, když si uvědomí své vrozené božství. Proč nedokážeme prožívat mír? V čem spočívá chyba? Vyptáváme se druhých: „Kdo jsi?“, ale nesnažíme se dotázat sebe sama: „Kdo jsem já?“ Zde je chyba. Jakmile si uvědomíme, kdo ve skutečnosti jsme, budeme navždy prosti utrpení a nesnází. Proto bychom měli ze všeho nejdříve usilovat o poznání své pravé totožnosti. Jaký má smysl znát všechno, když si nejsme vědomi vlastního Já? Není marnou námahou sít zrna, když není déšť? Můžete sklidit úrodu, dokud jste nezaseli zrna, i když deště jsou? Aby protékal elektrický proud, je nezbytný kladný i záporný pól. Stejně je nezbytná vlastní snaha, ale i boží milost, abyste dosáhli úspěchu ve svém úsilí.

Íšvarah sarva bhútánám (Bůh je vnitřním principem všech bytostí), *Íšavásjam idam sarvam* (celý vesmír je prostoupen Bohem). Musíme si uvědomit, že jsme se narodili, abychom prožívali své vrozené božství a ne proto, abychom si užívali světských radovánek. Musíme se vydat na cestu duchovnosti, abychom prožívali své vrozené božství. Pokud nemáme duchovní rozhled, nezasloužíme si být nazýváni lidskými bytostmi. Ve skutečnosti se to rovná zradě Boha. Bůh neočekává, že Ho budete uctívat. Očekává, že povedete ideální a smysluplný život.

Jednou se mudrc Nárada vyptával Pána Višnu, co je královskou cestou k nesmrtelnosti. Pán Višnu odpověděl: „Každý by si měl uvědomit, že Já jsem přítomen ve všech bytostech.“ Jiskra božství je přítomna ve všem. Člověk není pouhým smrtelníkem. Je v základu božský. *Džíva* (samostatná duše) a *déva* (Bůh) existují současně. *Džíva* je negativní a Bůh pozitivní. Pán Višnu řekl Náradovi: „Přijímám lidskou podobu, abych se pohyboval mezi lidmi

a ochraňoval svět. Jsem přítomen v každém v podobě *átmana*. Když člověk nepřetržitě rozjímá nad principem *átmana*, osobně se projevím.“

Stejný božský princip *átmana* je přítomen ve všem. Ten, kdo si tuto pravdu uvědomuje, prožívá všeprostupující božství. Bůh je ve vás, s vámi, kolem vás, nad vámi a pod vámi. Přesto si však nedokážete tuto pravdu uvědomit, dokud se nevzdáte negativních názorů. Bůh je všude. Nemusíte po Něm pátrat. Rozvíjejte pevné přesvědčení, že On je ve vás. Bůh nemá nějakou zvláštní podobu. Přesahuje všechna jména a tvary.

Jelikož jste se zrodili jako lidské bytosti, měli byste usilovat o blaho společnosti. Proto se zabývejte skutky, které jsou společnosti prospěšné.

Vtělení lásky!

Neztotožňujte se s tělem. Vy jste vtělením *átmana*.

*Tělo je tvořeno pěti živly a směřuje dříve či později k zániku,
ale vnitřní princip nezná žádná pouta a je věčným svědkem.*

(báseň v telugu)

Může někdo prohlásit: „Můj *átman* je mrtvý?“ Fyzické tělo v průběhu času zahyne, ale *átman* je věčný. Člověk může spatřit odraz slunce ve studni, ve vodní nádrži, v řece a také v oceánu. Bez vody nemůže odraz existovat. Každou lidskou bytost lze přirovnat k toku, v němž je vidět odraz stejného *átmana*. Slunce je jedno, ale jeví se, jakoby pro každou zemi bylo jiné. Když je den v Indii, v Americe je noc a naopak. Slunce se může v různých zemích objevovat v jinou dobu, ale je jedno a totéž. Nemůžeme je nazývat indickým sluncem, americkým sluncem, a tak dále. Podobně je jeden i Bůh. Pravda je jedna. Lásky je jedna. Když se přimknete ke dvojitému principu pravdy a lásky, budete prožívat projev božství úplně ve všem.

Kdo je Bůh? Ve skutečnosti jste Bůh vy sami. Každý by měl rozvíjet pevné přesvědčení: „Já jsem Bůh.“ Když v sobě vypěstujete takový postoj, nezůstane žádný prostor pro ego a nenávisť. Vy jste Bůh a vaše bližní lidská bytost je také Bůh. Rozvíjejte tento princip jednoty a rovnosti. Když ubližujete ostatním, ubližujete ve skutečnosti sami sobě. Vítězství a porážka jsou součástí hry života. Nikdo by neměl někoho jiného kritizovat nebo hanět. Pokud se někdo setká ve svém úsilí s neúspěchem, cítě s ním. Když se neztotožňujete s ostatními, vynořují se na povrch rozdíly.

Kdo jste? Vy si myslíte, že jste tělo. Nejste však ani tělo ani mysl. Lidské tělo je jako vodní bublina. Jak se můžete ztotožňovat s tak pomíjivým tělem? Můžete tvrdit: „Já jsem mysl.“ Mysl ale není nic jiného, než hromada přání. Jednoho dne se musíte všech přání vzdát. Proto se s myslí neztotožňujte. Dnešní člověk má neomezená přání. Jeho mysl kolísá od jednoho okamžiku k druhému a tak se jí říká opičí mysl. Nedovolujte své mysli, aby se chovala jako opice. Vy patříte k lidstvu, proto udržujte mysl vždy stálou. Neustále si připomínejte, že jste lidská bytost. *Daivam mānuša rūpēna* (Bůh je v podobě člověka). Vzdejte se vědomí těla v neustálém uvědomění, že jste Bůh.

Stavíme chrámy, abychom posvětili sochy a uctívali je. Odkud se sochy vzaly? Je to váš vlastní výtvar. Uctíváte člověkem stvořené sochy, ale nejste připraveni uctívat Boha v člověku. Nemá smysl jen uctívat sochy, jestliže si neuvědomujete své vrozené božství. Každý musí cítit vnitřní princip *átmana* a vážít si jej. Považujte *átmavišvásu* (víru ve své vlastní Já) za svůj životní dech. Víra v sochy je dočasná.

Když jedete do Tirupati, uctíváte Boha v podobě Pána Vénkatéšvary. Velebíte Ho slovy: „Pán Vénkatéšvara je naše rodinné božstvo.“ Když konáte pouť do Brindávanu, uctíváte Boha v podobě Kršny. V Ajódhji Ho uctíváte ve formě Pána Rámy. V závislosti na místě a okolnostech jsou Bohu prisuzována různá jména a podoby. Ve skutečnosti je však Pán Vénkatéšvara, Kršna, Ráma, Sái Bába jeden a tentýž. Nazývejte Ho jakýmkoli jménem a On odpoví. Nemá žádné odlišnosti. Neměli byste se klamat rozdílem ve jméně. Pěstujte pevnou víru v jednotu *átmana*. „Náboženství je mnoho, ale cíl je jeden.“

Vtělení lásky!

Poté, co jste sem přijeli s velkými finančními náklady a podstoupili mnohé nepohodlí, měli byste dát svému pobytu zde správný smysl. Zeptejte se sami sebe, zda trávíte čas smysluplným způsobem. Jaký má užitek sem přijet a nechovat se podle Svámího učení? Rozvíjejte neochvějnou víru v jednotu božství. Jen tak můžete prožívat mír. Dokud nebudete rozjímat nad jednotou boží, vaše mysl bude dále hrát své triky.

Dnes můžete někoho kritizovat jako špatného člověka a zítra ho velebit jako dobrého. Dobré a špatné jsou vaše myšlenky. Vaše mysl je příčinou obou. Ve skutečnosti je člověk ve své přirozenosti vždy dobrý. Lidský život je vysoce posvátný. Proto se říká: *daivam mānuša rūpēna* (Bůh je v podobě člověka). Nesnižujte sami sebe myšlenkou, že jste pouhými smrtelníky. Vy jste vskutku Bůh sám. Již skutečnost, že zobrazujete Boha v lidské podobě a uctíváte Ho,

dokazuje, že lidská bytost je v základu božská. Nepřikládejte nepřiměřenou důležitost jménům a podobám. Porozumějte vrozenému principu božství.

Jaký má užitek přijmout lidské zrození, jestliže se chováte jako zvíře? Nemusíte se všeho vzdát a stát se *sannjásinem* (poustevníkem). Spatřujte Boha v člověku. Bůh prostupuje vším. Nemůžete říci, že Bůh je omezen na určité místo. Neexistuje místo, kde by Bůh nebyl. *Sarvatah pánipádam tat sarvatóksi širómukham, sarvatah šrutimallóké sarvamávtija tišthati* (rukama, nohama, očima, hlavou, ústy a ušima prostupuje vším, proniká celým vesmírem).

Pěstujeme rýži. Přesto ji nepožíváme surovou. Odstraníme slupku, skrývající zrno a proměníme je v rýži. Dokud má slupku, musí se „přerodit“. Naše přání jsou jako slupka, zakrývající rýžové zrno. Jakmile se vzdáme všech přání, budeme osvobozeni z cyklu zrození a smrti. Surová rýže je vhodná k jídlu teprve potom, co projde procesem čištění a stane se rýží. Rýže se používá na přípravu různých pokrmů, jako je *pulihora, čitránnam, čakkerá pongali, pájasam* a podobně. Rýžová mouka se používá na přípravu *idli* a *dósy*. Názvy těchto pokrmů se mohou lišit, ale základní složka – rýže – je ve všech stejná.

Stejně, jako je surová rýže přeměněna v rýži, naše mysl by se také měla pročistit procesem zjemnění, nazývaným *sanskára*. Jste klamáni svým materialistickým názorem. Musíte změnit svůj pohled. Nečekejte, že Bůh stvořený svět změní. Všechno vám dal v jeho staroslavné podobě. Vy to však svými sobeckými přáními znečišťujete. Základní příčinou je tomu mysl. Proto mysl zničte a všechno vám bude jasné.

Vtělení lásky!

Vaše srdce je čisté a svaté, ale vy jste klamáni mraky přání. Stejně jako pro nás není vidět slunce a měsíc, když jsou skryty za mraky, nejsme schopni si představit vzhledem k přáním svoji skutečnost.

*Dětství mine ve všední hře s ostatními dětmi,
mládí uplyne v milostné zábavě.
Střední věk pohltí čas a úsilí v hromadění majetku.
Přichází stáří,
čas se vleče v marné touze po světských přáních,
přesto není čas k rozjímání o Bohu.
Tak je promrháno vzácné lidské zrození,
hluboce zamotané do sítě karmy.*

(báseň v telugu)

Člověk se cítí hrdý na své mládí a padá do osidel *máji* (klamu). Jak se přiblíží konec, lituje, že nedosáhl míru mysli, místo aby si užíval veškerého pohodlí a potěšení. Prochází různými životními obdobími, jako je dětství, mládí, střední věk a stáří. Přesto v něm s pokračujícím věkem neprobíhá žádná proměna. Místo toho, aby se pokoušel změnit stvořený svět (*sršti*), by měl měnit svůj pohled (*dršti*). Skutečnost můžeme vidět jen tehdy, když změníme svůj úhel pohledu. Na stvořeném světě není nic špatného. Boží stvoření je dokonalé a nic jiného je nemůže nahradit. V tomto stvořeném světě může Bůh vytvořit všechno svou božskou vůlí.

Dokud je někdo vybaven fyzickou silou a vitalitou, může se těšit hrou a zpěvem (*átalu* a *pátalu*). Nikdo však si nemůže dopřávat žádné činnosti nadměrně. Jak věk pokračuje, fyzické tělo prodělává určité změny. Všichni víte, kým byla věhlasná zpěvačka M. S. Subbulakšmi. Její hlas však ve vyšším věku odmítl spolupracovat. Když se mi o tom zmínila, řekl jsem jí, že hlas používala příliš a to je příčinou jejích nesnází. Váš hlas a zrak se časem mění. Trpíte neklidem a úzkostí, neboť se spoléháte na fyzické tělo. Místo toho se spolehněte na neměnný princip *átmana*. Člověk si díky svým návykům ničí život. Měl by vést poctivý život. Nepřikládejte nepřiměřený důraz jídlu a pití. Za svůj životní dech považujte charakter. Postrádáte-li charakter, budete muset čelit v životě nespočtu potíží.

Na božství se odkazuje jako na *sat*, což znamená „neměnný a věčný princip“. Lidé různých náboženství je nazývají rozmanitými jmény. Muslimové velebí Boha slovy: *Alláho akbar*. Považují Boha za své jediné útočiště. Ať je někdo muslim nebo hinduista, Bůh je jediným útočištěm pro všechny! Měli byste si důrazně prohlásit: „Chci Boha.“ Máte se ponořit do božství, nikoli do vína! Jakmile přijmete jako Boha Rámu, věnujte celý život rozjímání o Rámovi. Dnes má však člověk nestálou mysl. Jeden den má na oltáři obrázek Pána Rámy a uctívá Ho zpěvem Jeho jména, ale jestliže nejsou jeho přání splněna, vymění hned druhý den Rámův obraz za Kršnúv.

Jednou žil jeden oddaný Pána Šivy. Každý den Šivu uctíval a zpíval posvátnou *pañčákšari mantru* (*Óm namah Šivája*). Po nějaké době však měl pocit, že Pán Šiva mu neudělal žádnou laskavost. Proto odložil Šivův obrázek do skříně a na oltář dal obraz Rámy. Zpočátku cítil trochu míru. Jeho přání však zůstala nenaplněna a on začal být neklidný. Také Rámův obraz uložil do skříně a na radu svého *gurua* začal uctívat Kršnu. Zpíval nepřetržitě boží jméno: „Gópála Kršna“. Po nějakém čase měl pocit, že ani Kršna mu neudělal nic prospěšného. Jednoho dne za ním přišla nějaká oddaná a pověděla mu: „Jaký má smysl uctívat Rámu a Kršnu? Je lepší, když budete dělat *dévípúdžu* (uctívání bohyně).“

Na její radu postavil na oltář obrázek bohyně a začal ji uctívat. V průběhu *púdzhi* si všiml, že vůně vonných tyčinek se vznáší směrem ke skříni, kde měl obrázky ostatních božstev. Rozhodl se tedy, že ty obrazy dá ze skříně pryč, neboť si myslel, že tyčinky jsou pro bohyni a ostatní božstva nemají právo se vůní těšit. Okamžitě se před ním zjevila božská matka a pravila: „Ó, ty prostáčku! Pár dnů jsi uctíval Šivu a pak jsi přestoupil na Rámu, pak zase na Kršnu. Jaká je záruka, že zítra neodložíš i můj obrázek? To není pravá oddanost. Měl bys rozjímat nad jedním jménem a jednou podobou, až do posledního dechu. Máš zůstat nevzrušen potížemi a vést duchovní život. Naplň si srdce svatými pocity. Jen tak bude tvůj život spasen.“ Chcete-li pokročit v životě, nikdy nezapomínejte na jméno boží. Neodchylujte mysl z jednoho jména ke druhému. Soustřeďte ji na jedno jméno a jednu formu.

Mana éva manušjánám káranam bandhamóksajóh (mysl je příčinou pout a osvobození člověka). Mysl kolísá díky přáním, jimiž se zabýváte. Míru proto dosáhnete jen tehdy, když se vzdáte přání. Pouhé konání dobročinných skutků vám nedodá ušlechtilosti. Se soustředěnou oddaností se odevzdejte Bohu. Jen tak můžete dosáhnout míru a štěstí. Ovládejte svá přání. Ovládněte své myšlenky. Pak budete mít všechno pod kontrolou.

Vtělení lásky!

Jste obdařeni věčnými principy pravdy a lásky. *Satjánnásti paró dharmah* (Není větší *dharmy* než dodržování pravdy). Považujte pravdu (*satja*) za základ svého života. Držte se cesty *dharmy*. Jen tak se ve vás projeví princip lásky. Když máte lásku, budete úspěšní ve veškerém svém úsilí.

Vtělení lásky!

Vy nejste tělo, které je odsouzené k zániku. Vy jste vnitřní princip, který nezná ani zrození ani smrt. Nezná žádnou připoutanost. Nesmrtelnosti dosáhnete, jakmile si uvědomíte svoji pravou totožnost. Budete beze strachu a přání. Můžete se zeptat: „Existuje někdo bez strachu a přání?“ V tomto ohledu jsem živoucím příkladem. Nemám absolutně žádná přání. Všechno je v mých rukou. Mohu vám dát vše, oč požádáte. Přesto mne nežádejte o materialistické věci. Jsou pomíjivé jako putující mraky. Žádejte to, co je věčné. Celý svět udržuje dvojitý princip pravdy a lásky. Jsou přítomny v každém. Já jsem pravda, přítomná ve všech. Já jsem láska, přítomná ve všech. Pravda a láska jsou vše prostupující. Vy však přesto neusilujete, abyste pravdu a lásku prožívali.

Vtělení lásky!

Dnes můžete zastávat mocenské postavení, ale jak dlouho vám moc zůstane? Je jen dočasná. Jedině božství je trvalé. Zvolili jste cestu pravdy. Nikdy se od ní neodklánějte. Nikdy nezapomínejte na princip pravdy, který jste zažili. Můžete zapomenout na cokoli v životě, ale nikoli na pravdu a lásku. Pravda je *bahirváhiní* (projevený tok) a láska je *antarváhiní* (spodní proud). Obojí se musí chránit a udržovat. Taková je povinnost lidské bytosti. Bez pravdy a lásky si člověk vůbec nezaslouží být nazýván lidskou bytostí!

Vtělení lásky!

Naplňte svůj život láskou. Neomezujte lásku na rodinu a přátele. Sdílejte ji se všemi. Ať se setkáte s kýmkoli, považujte ho za vtělení božství. Sdílejte lásku se svými bližními a staňte se příjemci jejich lásky. Následujte cestu pravdy. Neustále učím o principech pravdy a lásky. Shromáždění, jako je toto, jsou zde proto, abych vás vyzýval k následování cesty pravdy a lásky. Shromáždili jste se tady, protože mne milujete. Jelikož jste sem přišli a posloucháte mé poselství, měli byste v každodenním životě uplatňovat pravdu a lásku. Jen to mne učiní velmi šťastným. Nechť vaši lásku neposkvřují světské pocity. Nechť plyne nepřerušene k Bohu.

Toto představovala ideálně Rádhá. Byla osobou, která myslela neustále na Kršnu a samo její jméno svědčí o její velikosti a svatosti. Jestliže vezmete „R“, dostanete Rádhu, jestliže vezmete „A“, dostanete *ádháru* (základnu), jestliže vezmete „D“, dostanete *dháru* (nepřetržitý tok) a jestliže vezmete „A“, dostanete *árádh* (uctívání). To znamená, že základem Rádžina života byla nepřetržitá *árádhana* (uctívání) Pána Kršny. Rádhá symbolizuje *dharu* (*prakrti*, neboli přírodu). Kršna je *paramátman* (Bůh). Rádhá znala jen Kršnu a nikoho jiného. Byla zcela ponořena do lásky ke Kršnovi. Díky takové jednobodové oddanosti mohla dosáhnout osvobození. Ten, kdo usiluje o dosažení osvobození, by měl následovat cestu lásky, kterou představovala Rádhá.

Vtělení lásky!

Nechtěl bych vám způsobovat nepohodlí dlouhou řečí. Proto svoji promluvu ukončím. Ať děláte jakoukoli práci, považujte ji za dílo boží. Spatřujte Boha všude. Jestliže budete pěstovat takové božské vědomí, budu šťasten. Shromáždilo se vás zde velké množství. Uděluji vám svaté bohatství své lásky a blaženosti. Nechť máte všichni dlouhý, šťastný, zdravý a míruplný život!

U příležitosti Sáí Bábových narozenin, v Prašánti Nilajam dne 23. listopadu 2005